

RESA TILL MUSUME, ZIMBABWE 7- 17 augusti 2011

Anders Johansson
Hans Stigzelius
Eva Okfors

Från Uppsala stift åkte en grupp på 20 personer för att besöka vänstift och vänpastorat. Efter en lång resa via London och Johannesburg landade vi i Bulawayo för en första övernattnings och kort förberedelse inför vistelsen i våra församlingar.

Musume kyrka

För vår del innebar det en bilresa på ca 4 timmar, varav större delen på mycket dåliga vägar. Det uppvägdades dock av samvaron med Musumes nye "pastor in charge" Shakemore Shoko, som visade sig vara en glad, trevlig och drivande man.

Anders (pastor J) och Hans (senior pastor) inkvarterades i pastorns gäststuga, där även han själv och hans treårige son sov. Eva (sister Eve) fick ett litet snäpp bättre boende i doktorsparets hus på sjukhusets område. Standarden var dock tämligen campingaktig! Elen fungerade nästan hela tiden, vattnet stängdes av ett antal gånger. Tack vare att vi var där under deras vinter, var temperaturen rätt behaglig och det fanns inga moskiter. Gästfriheten var stor, vi fick mat och dryck och ett fantastiskt bemötande. Det märktes att man såg oss som "a window of hope", en livlina till det Sverige som för 100 år sedan skickade missionärer hit.

För oss, som i Svenska Kyrkan försöker hantera ett ökande utträde, var det en upplevelse att se Musumes stora kyrka fylld med människor, som lyssnade, sjöng och dansade till trummors dån. Tillfälligt hade man förstärkt med ett digitalpiano!

Vi åkte runt och besåg pastoratets övriga fem mindre kyrkor, i Makuwerere kom kvinnorna emot oss och sjöng när vi kom. I kyrkan bjöds vi på en traditionell måltid, som man åt med händerna, utan bestick.

Överallt mötte vi Vashandirikvinnor i deras lila och grå dräkter. Det är kvinnor, som efter en 2-årig förberedelse invigs till tjänst i kyrkan. De besöker gamla och sjuka, hjälper till med mat, svarar för sången, en del predikar också. Vi fick vara med om en sådan invigning av 14 nya Vashandirikvinnor i Musume kyrka, det är ett stort åtagande för många kvinnor, som dessutom ska sköta arbeten, hem och barn. Det finns även ett fåtal män i liknande funktion, de bär lila band över sina kostymer.

Vi besökte sjukhuset i Musume och visades runt av doktor Moga. Han och hans hustru är de enda läkarna på sjukhuset med ett upptagningsområde på ca 20 000 personer. De har ständig jour, och trots att doktor Rose nu var barnledig (man får 3 månader) var hon ofta och tittade till patienter. De utför 100-150 kejsarsnitt per år, en mängd mindre operationer och har många patienter med HIV/AIDS – diagnos. Steriliseringsapparaten var tätad med sårtejp, hur pass effektiv den var står skrivet i stjärnorna.

De flesta sjuktransporter sker med åsna och vagn, blivande mödrar bor 6-8 veckor före beräknad nedkomst på sjukhuset, 8 – 10 stycken tillsammans i de traditionella runda husen, ca 10 st som finns på området.

I Musume besökte vi också Betsenerai, ett projekt som innebär test av och stöd åt HIVdrabbade, även med hembesök. Pastor Shakemore lånade deras bil för våra transporter, då pastoratets bil inte var särskilt tillförlitlig.

Vi fick se en del skolor, tyvärr hade barnen lov när vi var där, endast några var på plats för att förbereda examen. Men vid söndagens högmässa närvarade många av de barn och ungdomar som Knivsta pastorat stödjer. För närvarande räcker våra pengar från gåvor och kollekter till att hålla ca 50 föräldralösa barn i skolan med skolavgifter, uniformer, skor och skrivmaterial. Utan detta stöd hade de inte kunnat få någon utbildning. Vi enades om att f.n. inte öka antalet barn, utan i stället försöka hjälpa de som redan får vår hjälp, att kunna studera vidare. Deras lärare, Fred Zhou, menade att några enstaka har förutsättningar för studier på universitetsnivå. Och det är en stor kostnad.

Eva ägnade en eftermiddag åt att intervjua några kvinnor, däribland en gammal Elisa, som visade sig ha varit "homemaid" hos pastor Strandvik i slutet på 40talet! Mera därom följer förhoppningsvis i en artikel i pastoratstidningen!

Anders rådgjorde med pastor Shakemore om hur man bäst skulle kunna reparera och måla vissa byggnader och kyrkans torn. De ägnade också en del tid åt den dator, som församlingen fick av oss, när pastor Simari och V. Maposa besökte Knivsta hösten 2009. Vid hemresans sista övernattnings i Bulawayo införskaffades en del kontorsmaterial och en kamera till församlingen. Vi hade från Sverige medfört en del mindre gåvor till Musume, en stola och en ikon till församlingen, fotbollar, pennor och papper till skolan, ficklampor till enskilda, mediciner, moskitnät, tvål till sjukhuset. Vid söndagens högmässa predikade Anders och översattes av en Vashandiri-lärare till shona.

Hans kände igen och blev igenkänd av alla! Glädjen var stor och ömsesidig! Anders och Eva imponerades stort av hans minne för namn och människor! Vilken tillgång.

Alla tre fick vi vid många tillfällen presentera oss och ibland hålla improviserade tal, alla var vetgiriga och ville veta allt om oss, Knivsta och Sverige.

Vi fick följa med på ett bröllop, där vigseln förrättades av pastor Shakemore. Det var flera hundra människor, mycket sång och musik och glädje. Via en skogsväg (??!) åkte vi till brudgummens hem, där vi fick vara med och äta och Anders hade även tagit med en present, en linnehandduk med dalahäst!, och en slant till brudparet.

Torsdagskvällens festmiddag (en ko) sprang bort och fick ersättas av kyckling. Vi åt mycket kyckling denna vecka!
Vi besökte även sjukhus- och skolprästen Nora Siwela i hennes hem, liksom prosten Kenneth Sibanda i Masvingo.

En av de sista kvällarna hade vi ett möte med pastor Shakemore, kassören Fred och ordföranden i Musumes pastorat för att fundera över hur våra relationer ska se ut framöver. Avståndet är ett problem, men nu finns det master i närheten av Musume som möjliggör mailkommunikation. Vi sponsrade ett inköp av mobilt bredband (40 USD).

I affärerna är hyllorna inte längre helt tomma, men urvalet av varor är mycket begränsat. Mest cocacola, hinkar, kex och lite annat.

Men glädjen över att få besök var påtaglig och Eva fick svårt att slita sig!

Det finns mycket mer att berätta om och mycket som vi skulle vilja hjälpa till med. Men utöver några konkreta önskemål, så är det mest angelägna gemenskapen över gränserna och förbönerna. Det finns kulturella och teologiska skillnader, som inte går att bortse ifrån, men att mötas på detta sätt är en fantastisk möjlighet för både Svenska kyrkan och Evangelical Lutheran Church of Zimbabwe.

Anders, Hans, Pamela Simari, Shakemore Shoko med son

Musume centrum

Musume kyrka, pastor Shakemore

Afrika

